

Datum 2021-02-26

Mottagare: Socialdepartementet
Adress: via e-post till
s.remissvar@regeringskansliet.se

Remissvar gällande *Ändringar i begränsningsförordningen* (diariern S2021/01524)

Sveriges Riksidrottsförbund (RF), som utgörs av 70 specialidrottsförbund som tillsammans organiserar cirka 20 000 idrottsföreningar i närmare 250 olika idrottsgrenar, lämnar härmed följande remissvar.

Övergripande inställning

Idrottsrörelsen har under coronapandemin tagit ett stort ansvar för att bidra till att hindra spridningen av det virus som orsakar covid-19 och vill göra så även fortsättningsvis. RF upplever att det finns en mycket stor anpassningsbarhet och följsamhet inom idrottsrörelsen i att följa de vid var tidpunkt och för den aktuella regionen gällande förbud, föreskrifter och allmänna råd. Många specialidrottsförbund har utifrån Folkhälsomyndighetens föreskrifter och allmänna råd utarbetat protokoll för genomförande av verksamhet på ett smittsäkert sätt, detta i syfte att hjälpa idrottsföreningar att göra rätt och samtidigt kunna bedriva viss och anpassad idrottslig verksamhet.

För idrottsrörelsen är det en självklarhet att hindra omfattande smittspridning väger tyngre än idrottslig verksamhet. Samtidigt bidrar idrottsverksamhet till såväl fysiskt som psykiskt välmående, varför RF vill understryka vikten av att ge människor möjlighet att kunna fortsätta utöva idrott på ett anpassat sätt och detta oavsett utövarens ålder och ambitionsnivå.

RF är i stort positiva till förslagen om ändringar i förordningen (2021:8) om särskilda begränsningar för att förhindra spridning av sjukdomen covid-19 (begränsningsförordningen) men med önskemål om förtydliganden och beaktanden enligt nedan.

Synpunkter på förslagen till ändringar i begränsningsförordningen, att träda i kraft den 10 mars 2021

I anslutning till förslagen om ändringar i begränsningsförordningen anges att en myndighet bör få i uppdrag att föra en förteckning över föreskrifter som har meddelats av

förvaltningsmyndigheter eller kommuner med stöd av bemyndiganden i lagen om särskilda begränsningar för att förhindra spridning av sjukdomen covid-19 och lagen om tillfälliga smittskyddsåtgärder på serveringsställen. RF är positiv till förslaget men framhåller vikten av att denna samlade förteckning också på ett enkelt sätt bör göras tillgänglig för allmänheten. För nationella organisationer, såsom RF och dess specialidrottsförbund, men även för enskilda idrottsföreningar är det av stor vikt att enkelt kunna få en samlad överblick över aktuella föreskrifter både från olika förvaltningsmyndigheter och från enskilda kommuner.

Synpunkter på förslagen till ändringar i begränsningsförordningen, att träda i kraft så snart smittläget tillåter

Bedömningen som anges är att nuvarande bestämmelser om begränsningar av allmänna sammankomster och offentliga tillställningar i nuläget inte bör ändras. För idrottsrörelsen är det en självklarhet att hindrad smittspridning just nu väger tyngre än idrottslig verksamhet. Samtidigt bidrar idrottsverksamhet till såväl fysiskt som psykiskt välmående, varför RF vill understryka vikten av att ge människor möjlighet att kunna fortsätta utöva idrott eller som åskådare ta del av idrott på ett anpassat sätt. Nuvarande reglering i begränsningsförordningen innebär i praktiken ett totalt förbud för vissa idrottstävlingar, de så kallade motionsloppen där utövarna inkluderas i begreppet deltagare i Ordningens mening. RF menar att motionslopp redan idag är möjliga att genomföra under smittsäkra former och att värdet av folkhälsa i form av fysisk aktivitet bör tillmätas ett högre värde i den sammanvägda bedömningen. De omfattande begränsningar som funnit under en längre tid medför i sig folkhälsorisker.

Det framhålls att ett nytt regelverk med begränsningar av allmänna sammankomster och offentliga tillställningar som är anpassat efter verksamheternas olika förutsättningar att bedrivas på ett smittskyddssäkert sätt bör införas. RF är mycket positiva till denna princip som generellt innebär en ökad träffsäkerhet utifrån olika verksamheters skilda förutsättningar.

Det föreslås att den som anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning ska begränsa antalet deltagare i lokaler och avgränsade områden eller utrymmen utomhus som anordnaren disponerar på ett sätt som är säkert från smittskyddssynpunkt. Antalet deltagare vid en allmän sammankomst eller offentlig tillställning får dock högst uppgå till X2 deltagare om sammankomsten eller tillställningen anordnas inomhus och deltagarna anvisas en sittplats. RF delar bedömningen att det vid sammankomster eller tillställningar inomhus där deltagarna anvisas en sittplats kan vara möjligt att ta emot fler deltagare än vid sammankomster eller tillställning inomhus där deltagarna inte anvisas sittplats. Emellertid är det viktigt att framhålla att lokaler för idrottstävlingar inomhus där deltagarna anvisas en sittplats varierar mycket i storlek och maximal publikkapacitet, från några tiotal

till flera tusen. Större idrottsanläggningar har många gånger ett stort antal in- och utpassager och även i övrigt goda förutsättningar att skapa flöden som innebär att trängsel kan undvikas även med ett större antal deltagare på plats. Detta, tillsammans med förslaget att ställa ytterligare krav på smittskyddsåtgärder samt bemyndigandet till Folkhälsomyndigheten att meddela ytterligare föreskrifter om dessa krav och om andra åtgärder för att förhindra smittspridning, gör att RF ställer sig frågande till om en generell begränsning, ett maxtak, i form av X2 verkligen är träffsäker och proportionerlig. I promemorian exemplifieras enbart den omvända situationen i form av en sammankomst eller tillställning i en relativt liten lokal. Även större lokaler, med dess förutsättning, bör beaktas och utgångspunkten bör i större utsträckning vara arrangörens möjlighet att genomföra smittsäkra arrangemang. Om regeringen likväl vill bestämma X2 till ett bestämt antal bör det bestämda antalet rimligtvis utgå från den största inomhuslokalen för evenemang i Sverige. Samma resonemang som ovan bör gälla även vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar utomhus där deltagarna anvisas en sittplats, t.ex. vid utomhusarenor för idrott där sittande publik anvisas sittplats på läktare.

Det föreslås en särskild reglering för antalet idrottsutövare vid en idrottstävling utomhus i form av ett motionslopp eller liknande där antalet idrottsutövare får uppgå till högst X4. RF ser mycket positivt på denna särreglering utifrån de närmare överväganden som anges i promemorian. RF vill särskilt understryka betydelsen av förslaget att begränsningarna endast ska gälla idrottsutövarna, dvs de som deltar i loppet eller tävlingen. RF vill dock framhålla att motionslopp eller liknande bör innefatta sådan tävling eller uppvisning i idrott utomhus där utövarna inkluderas i begreppet deltagare i Ordningsslagens mening, så som motoridrotter som genomförs i skog eller på väg eller segling, kanot och rodd.

Vidare menar RF att en begränsning av motionsloppen eller liknande till ett absolut antal inte är ett proportionerligt angreppssätt då begränsningen kommer att vara mer ingripande än nödvändigt. RF förordar att regleringen i förordningen för motionsloppet eller liknande ska ha en likande struktur som är föreslagen för nöjesparker, djurparker, temaparker och liknande anläggningar. Det finns tydliga likheter med stora ytor med kontinuerliga flöden, samt att det totala antalet deltagare/besökare under ett motionslopp/dag på en djurpark kan vara flera gånger högre än antalet personer som är på plats samtidigt. I synnerhet då motionslopp eller liknande kan sträckas ut över tid med exempelvis många startgrupper fördelade över flera dagar, så som vid en tävling i segling eller en orienteringstävling. RF framhåller även möjligheten att i huvudsak begränsa antalet deltagare i motionslopp eller liknande vid start- respektive målområdet då det i första hand är där risken för trängsel torde finnas. Ute på en längre eller större tävlingsbana där människor ständigt förflyttar sig i en förutbestämd riktning är risken för trängsel redan i sig begränsad.

Avslutningsvis anges att de tillåtna deltagarantalen bör justeras efter det epidemiologiska läget och bör inte vara mer långtgående än vad som är försvarligt med hänsyn till faran för liv och hälsa. I detta ligger att begränsningar inte ska gälla längre än vad som är absolut nödvändigt och att giltighetstiden omprövas kontinuerligt.

Deltagarbegränsningarna bör därför tas bort så snart de inte längre är absolut nödvändiga för att förhindra spridning av sjukdomen covid-19. RF delar denna bild och framhåller vikten av kontinuerliga omprövningar och värdet av att prövningarna görs framåtriktat. För många, för att inte säga flertalet, av de idrottstävlingar som utgör offentligt tillställningar är planeringshorisonten relativt lång och det är angeläget att arrangörer får rimliga förutsättningar att kunna planera sin verksamhet utifrån smittskyddsläget. RF förstår att Folkhälsomyndigheten har ett komplext uppdrag i att bedöma nivåerna av smittspridningen och att framåtriktade prognoser om nivåer av smittspridning är än svårare. Men det är önskvärt med i vart fall en tydligare kunskap om hur och med vilken frekvens bedömningarna görs. Många arrangörer har ett brytdatum för när de måste ta beslut om att helt ställa in sitt arrangemang och en ökad tydlighet från Folkhälsomyndigheten gör arrangörens arbete mindre svårt.

Övriga synpunkter

Folkhälsomyndigheten föreslås bemyndigas att kunna meddela föreskrifter som ytterligare anger relevanta smittskyddsåtgärder. RF är positiva till en sådan ordning då det medför ökade förutsättning för en större träffsäkerhet. RF står till förfogande för myndigheten i dess arbete i syfte att kunna bidra med kunskap om idrotten och på det viset bidra till än mer träffsäkra smittskyddsåtgärder.

Stockholm
SVERIGES RIKSIDROTTSFÖRBUND

Björn Eriksson
Ordförande

Stefan Bergh
Generalsekreterare